

"נטל אמת והשליכו לארץ"

חותמו של הקב"ה ג' אותיות אמ"ת היא התורה שיש בה כ"ד קישוטי כלה להאיר לשאר כ"ד אותיות

בפרשתנו בראשית אנחנו מתחילים בחסדי ה' מעגל חדש של מאמרים על פרשיות השבוע לשנה חדשה זו ה' אלפים תשפ"ו, הבה נפתח את מעגל השנה בתפלה ובתחינה להקב"ה החונן לאדם דעת, שינחנו בדרך הטובה והישרה להתבונן להשתעשע ולהתחמם באורם הבהיר של רבותינו הקדושים, חכמי התורה, הראשונים והאחרונים, אשר בהשגתם וקדושתם הגדולות גילו לנו אוצר בלום של יסודות נאמנים, המאירים את כל התורה, תיבותיה ואותיותיה, באור צח ומצוחצח, ונתפלל תפלתו של דוד המלך נעים זמירות ישראל (תהלים קי"ח): "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך".

מה עשה הקב"ה כדי להשיב תשובה ניצחת הן לשלום והן לאמת, "נטל אמת" היא התורה הקדושה, והשליכה "לארץ" לרמז בכך שהוא עתיד לתת את התורה בארץ לישראל שיעסקו בה, ובכך יש תרופה ברורה כנגד היצר, כמבואר בגמרא (קידושין ל:) שהקב"ה אומר לישראל: "בראתי יצר הרע ובראתי לו תורה תבלין, ואם אתם עוסקים בתורה אין אתם נמסרים בידו".

בדרך זו הוא מבאר גם כן מה שאמרו מלאכי השרת: "רבון העולמים מה אתה מבזה תכסיס אלטיכסייה שלך, תעלה אמת מן הארץ", כי טענה זו היא ממש כמו שטענו מלאכי השרת בשעת מתן תורה כשעלה משה למרום לקבל את התורה לישראל, כמבואר בגמרא (שבת פח:) שאמרו מלאכי השרת לפני הקב"ה (תהלים ח-ה): "מה אנוש כי תזכרנו וכן אדם כי תפקדנו", (שם ב): "תנה הודך על השמים". על כך השיב להם הקב"ה "אמת מארץ תצמח", כי אדרבה זו כבודה של תורה שתיתן לישראל בארץ, כי התורה מתבררת דוקא על ידי ישראל בארץ.

כ"ד קישוטי כלה בתורה שבכתב ושבעל פה שצריך לקשט בהם את השכינה הקדושה

והנני להעלות על שלחן מלכים רעיון חדש אשר חנני הקב"ה לבאר הענין שהשליך הקב"ה אמת ארצה, על פי מה שנקדים לבאר הענין שיש בתורה כ"ד קישוטי כלה, שמקשטים בהם את השכינה הקדושה שהיא בבחינת כלה, שהם כ"ד ספרי הקודש שיש בתורה נביאים וכתובים, שכל תלמיד חכם צריך להיות בקי בהם, כמבואר במדרש תנחומא (פרשת כי תשא אות טז) על הכתוב (שמות לא-יח): "ויתן

אתה מבזה תכסיס אלטיכסייה שלך, [רש"י: חותמו של הקב"ה אמת], תעלה אמת מן הארץ, הדא הוא דכתיב (תהלים פה-יב) אמת מארץ תצמח".

ותמהו המפרשים, מאחר שהקב"ה אמר בבריאת האדם "נעשה אדם" בלשון רבים, כדי ללמדנו מדת ענוה שהגדול צריך להתייעץ עם הקטנים ממנו, מה ראה הקב"ה על ככה להשליך את האמת ארצה משום שאמרה אל יברא, הרי בסך הכל הביעה את דעתה על מה שנשאלה האם לברוא את האדם.

"אמת" היא התורה הקדושה שעתיד הקב"ה ליתנה לישראל בארץ

ונראה ללמוד יישוב נפלא על כך מדבריו הבהירים של ה"יפה תואר" בפירושו על המדרש (שם), שביאר הטעם שהשליך הקב"ה את האמת ארצה, ולא השליך את השלום שגם הוא אמר "אל יברא דכוליה קטטא" שכולו מחלוקות, על פי מה שמצינו כי התורה נקראת "אמת", כמבואר בגמרא (ע"ז ד:): "תורה דכתיב בה אמת, דכתיב (משלי כג-כג) אמת קנה ואל תמכור [חכמה ומוסר ובינה]". וכן תיקנו לברך אחרי הקריאה בתורה: "אשר נתן לנו תורת אמת". וכן אנו אומרים בתפלה (ובא לציון גואל): "ונתן לנו תורת אמת".

והנה מלאכי "שלום" שאמרו שאין ראוי לברוא אדם שכולו קטטות, התכוונו לומר בכך כי מצד היצר הרע שבקרב יתקוטט הגוף תמיד עם הנפש האלקית עד שיחטיא את האדם. וכן "אמת" שהיא התורה אמרה אל יברא, שכולו שקרים מצד היצר שמעוות את עיני האדם מלראות את האמת.

בפרשתנו בראשית בראשית דבר בעתו מה טוב להתבונן בבריאת האדם ביום השישי לששת ימי בראשית, כמו שכתוב (בראשית א-כו): "ויאמר אלקים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו". ופירש רש"י הטעם שאמר הקב"ה "נעשה" בלשון רבים ולא "אעשה" בלשון יחיד, שהרי הקב"ה הוא אחד יחיד ומיוחד, ללמדנו מדת ענוותנותו שנמלך הקב"ה עם המלאכים, ובלשון קדשו:

"נעשה אדם, ענוותנותו של הקב"ה למדנו מכאן, לפי שהאדם הוא בדמות המלאכים ויתקנאו בו לפיכך נמלך בהן". ופירש עוד: "נעשה אדם, אף על פי שלא סייעוהו ביצירתו ויש מקום למינים לרדות [לטעון ח"ו שיש שתי רשויות], לא נמנע הכתוב מללמד דרך ארץ ומדת ענוה, שיהא הגדול נמלך ונוטל רשות מן הקטן".

חכמינו ז"ל מוסיפים לגלות לנו ברוח קדשם, כי כשנתייעץ הקב"ה עם מלאכי השרת אם כדאי לברוא את האדם או לא היה וויכוח גדול ביניהם, כמבואר במדרש (בר"ה-ה):

"בשעה שבא הקב"ה לבראות את אדם הראשון, נעשו מלאכי השרת כיתים כיתים וחבורות חבורות, מהם אומרים אל יברא ומהם אומרים יברא, הדא הוא דכתיב (תהלים פה-יא) חסד ואמת נפגשו צדק ושלום נשקו. חסד אומר יברא שהוא גומל חסדים, ואמת אומר אל יברא שכולו שקרים, צדק אומר יברא שהוא עושה צדקות, שלום אומר אל יברא דכוליה קטטא [שכולו מריבות].

מה עשה הקב"ה, נטל אמת והשליכו לארץ, הדא הוא דכתיב (דניאל ח-יב) ותשלך אמת ארצה. אמרו מלאכי השרת לפני הקב"ה, רבון העולמים מה

גילויים נפלאים בענין כ"ד קישוטי כלה שכל תלמיד חכם העוסק בתורה
צריך לקשט בהם את השכינה הקדושה

מדרש: "ויבאה אל האדם", ויבא"ה בגימטריא כ"ד קישוטי כלה
שהם אורות גדולים שקישט הקב"ה את חוה

מרן האריז"ל: כמו שיש כ"ד ספרים בתורה שבכתב
כן צריך לעסוק בהלכה כדי לקשט את השכינה בכ"ד קישוטי כלה

"ושמתי כד-כד שמשותיך", בגאולה עתידה יאירו ב' פעמים כ"ד קישוטי כלה
בתורה שבכתב ובתורה שבעל פה

שכתוב "ויבאה אל האדם", שכן ויבא"ה בגימטריא
כ"ד קישוטי כלה שקישט אותה הקב"ה.

אמנם מבואר בזוהר הקדוש (פרשת אחרי עט), כי
בחטא עץ הדעת הטיל הנחש הקדמוני בחוה כ"ד
זוהמות מצד הטומאה, כדי לקלקל בכך את כ"ד
קישוטי כלה שמצד הקדושה. וזהו הסוד שאמר
הקב"ה לנחש אחרי שהחטיא את אדם וחווה (שם ג-טו):
"ואיבה אשית בינך ובין האשה ובין זרעך ובין זרעה
הוא ישובך ראש ואתה תשובונו עקב". ומפרש בזוהר
הקדוש: "תאנא מאי דכתב ואיבה אשית בינך ובין
האשה, ארבעה ועשרים זיני מסאבותא אטיל חויה
בנוקבא דא אתחבר עמה כחושבן ואיבה". פירוש, כ"ד
מיני טומאות הכניס הנחש בחוה כשנתחבר עמה
כחשבון ואיב"ה שהוא בגימטריא כ"ד.

נפלא לצרף בזה מה שביאר רבינו האריז"ל
ב"ליקוטי הש"ס" (מסכת בבא קמא), כי כ"ד קישוטי
כלה הם כ"ד אורות שיש בכ"ד צירופי אדני" המאירים
לשכינה הקדושה, וזה לעומת זה ישנם כ"ד אבות
נזיקין מצד הקליפה, המתנגדים לכ"ד קישוטי כלה
מצד הקדושה, כמו ששינו בגמרא (שם ד): "תני רבי
חייא, עשרים וארבעה אבות נזיקין".

ומבאר האריז"ל בלשון קדשו: "דע (קהלת ז-י) כי
את זה לעומת זה עשה האלקים וגו', והנה כנגד כ"ד
קישוטי כלה שהם סוד כ"ד צירופי שם אדני", כנגדם
הם בקליפה כ"ד אבות". ולפי המבואר כ"ד אבות
נזיקין הללו מקורם בנחש הקדמוני, שהכניס בחוה
אחרי חטא עץ הדעת כ"ד טומאות, והפך בכך את
הצירוף של ויבא"ה שהוא בגימטריא כ"ד קישוטי
כלה שקישט הקב"ה את חוה, לצירוף ואיב"ה שהוא
גם כן בגימטריא כ"ד זוהמות מצד הטומאה.

במתן תורה החזיר הקב"ה
את כ"ד קישוטי הכלה

הנה מה טוב ומה נעים להשתעשע בדברות
קדשו של ה"מגלה עמוקות" על ואתחנן (אופן רח),
שמגלה לנו המסעות הגדולות שעברו על כ"ד

על שמו ככתוב (מלאכי ג-כב) זכרו תורת משה
עבדי, ויש צדיקים שעיקר עבודתם על ידי התפלה
ויחודים הנקראים ישפ"ה שהצירוף מורה י"ש
פ"ה, וקוב"ה אמר ליהוי כדין וכדין, דהיינו שכולו
מחמדים וממתקים הן התורה הן התפלה".

לפי דרכנו יש לומר כי "כדכד" הוא רמז על
ב' פעמים כ"ד קישוטי כלה שיש בתורה שבכתב
ובתורה שבעל פה, וזהו שאומר אחד שהיא אבן
שה"ם שהיא אותיות מש"ה שמסר לנו תורה
שבכתב שיש בה כ"ד קישוטי כלה, ואחד אומר
שהיא אבן ישפ"ה שהיא אותיות י"ש פ"ה שהיא
תורה שבעל פה שיש בה גם כן כ"ד קישוטי כלה,
והקב"ה מכריע כדין וכדין כי שניהם אמת, ועל כך
נאמר "ושמתי כד-כד שמשותיך", ב' פעמים כ"ד
קישוטי כלה שיאירו לעתיד לבוא באור בהיר לכל
ישראל שעסקו בתורה, לקשט בהם את הכלה
שהיא השכינה הקדושה בגלות.

המסע הקדוש של כ"ד קישוטי כלה
במלחמה כנגד כ"ד זוהמות של הנחש

עתה הבה נתבונן במסע הקדוש של כ"ד
קישוטי כלה, שהם אורות רוחניים גדולים שקישט
בהם הקב"ה את חוה כשנישאת לאדם הראשון,
כדי להנחיל אורות קדושים אלו לכל ישראל בני
אדם וחווה, אלא שהנחש הקדמוני שהוא היצר הרע
בא והחטיא את חוה בחטא עץ הדעת, ועל ידי זה
הכניס בה ובכל הנבראים כ"ד טומאות שקלקלו
את כ"ד קישוטי הכלה מצד הקדושה, ולכן נתן לנו
הקב"ה את התורה שיש בה כ"ד קישוטי כלה, כדי
לתקן בהם כ"ד קישוטי כלה לשכינה הקדושה.

פתח דברינו יאיר במקרא שכתוב בבריאת חוה
(בראשית ב-כב): "ויבן ה' אלקים את הצלע אשר לקח מן
האדם לאשה ויבאה אל האדם". ודרשו במדרש (ב"ר
יח-א): "משקשטה בכ"ד מיני תכשיטין אחר כך הביאה
לו". ופירש ב"מתנות כהונה" ומקור הדבר בזוהר
הקדוש (פרשת בראשית מח): כי דבר זה רמוז במה

אל משה ככלותו לדבר אתו, ככלתו כתיב... אמר רבי
שמעון בו לקיש מה הכלה הזו מקושטת בעשרים
וארבעה מיני תכשיטין, כך תלמיד חכם צריך להיות
פיקח וזריז בעשרים וארבעה ספרים".

והנה ראוי לדעת מה שלמדנו חידוש גדול
במשנתו הטהורה של מרן האריז"ל, כי לא רק
כשעוסק בכ"ד ספרי הקודש שהם בבחינת תורה
שבכתב יכוון לקשט את הכלה שהיא השכינה
הקדושה בכ"ד קישוטי כלה, אלא גם כשעוסק
בתורה שבעל פה בהלכה יכוון כן, כמו שהביא רבינו
חיים וויטאל ב"פרי עץ חיים" (שער הנהגת הלימוד פ"א)
בשם רבו האריז"ל, והנה הדברים בלשון קדשו:

"גם העוסק בתורה, צריך לכוין, כי כל קושיא
שמתרץ כהלכה, מסיר קש ותבן מהלכ"ה, שהוא
אותיות הכל"ה העליונה, ומקשטה בכ"ד קישוטי,
י"ב שלו וי"ב שלה, והם סוד (שמות לב-טו) מז"ה
ומז"ה הם כתובים, ובקראו הלכה ישים לנגד פניו
שמקשט הכלה".

על פי האמור יפתח לנו פתח להבין עדותו
הנפלאה של רבי יוחנן על ריש לקיש תלמידו
אחרי פטירתו (ב"מ פד): "בר לקישא כי הוה אמינא
מילתא הוה מקשי לי עשרין וארבע קושייתא,
ומפריקנא ליה עשרין וארבעה פרוקי וממילא
רווחא שמעתא". פירוש, בן לקיש כשהייתי אומר
דבר תורה, היה מקשה לי כ"ד קושיות, והשבתי לו
כ"ד תירוצים, ועל ידי זה היו השמועות מאירות
באור בהיר, ולפי האריז"ל מבואר שהתכוונו לקשט
בזה את השכינה הקדושה בכ"ד קישוטי כלה.

וזהו ביאור הענין בגמרא (מגילה כח): "ריש
לקיש ספדיה לההוא צורבא מרבנן דשיכח בארעא
דישראל, דהוי תני הלכתא בעשרים וארבע שורותא
[רש"י: בכ"ד שורות של תלמידים], אמר ווי חסרא
ארעא דישראל גברא רבה". לפי האמור עשה כן
מפאת הערכה הגדולה לתלמיד חכם שעסק
בהלכה וקישט את הכלה שהיא השכינה בכ"ד
קישוטי כלה.

יומתק לרמז ענין זה במקרא שהתנבא הנביא
על הגאולה העתידה (ישעיה נד-יב): "ושמתי כדכד
שמשותיך". דרשו על כך בגמרא (ב"ב ע"ה): "ושמתי
כדכד שמשותיך, אמר ר' שמואל בר נחמני פליגי
תרי מלאכי ברקיעא גבריאל ומיכאל, ואמרי לה
תרי אמוראי במערבא ומאן אינון יהודה וחזקיה
בני רבי חייא, חד אמר שוהם וחד אמר ישפה, אמר
להו הקב"ה להוי כדין וכדין".

ופירש ב"עבודת ישראל" (הפסרת פרשת נח):
"הנה ענין פלוגתת המלאכים והאמוראים היא
לדעת על ידי מי תהיה הגאולה, כי יש צדיקים
שעיקר עבודתם על ידי עסקם כל היום בתורה
הנקרא שה"ם אותיות מש"ה, כי כל התורה נקראת

של הקב"ה אמת". ופירש רש"י: "אמצעי לאותיות וראשון ואחרון, על שם (ישעיה מד-ו) אני ראשון ואני אחרון (שם מא-ד) ואני הוא". פירוש אות א' היא האות הראשונה לרמז שהקב"ה הוא ראשון לכל הנבראים, אות ת' היא האות האחרונה לרמז שהקב"ה הוא אחרון לכל הנבראים, האות מ' היא האות האמצעית לרמז שהקב"ה שולט לבדו בעולם בבחינת "אני הוא".

והנה כאשר נתבונן נראה כי מה שכתב רש"י כי האות מ' היא אמצעית לכל האותיות, היא רק כאשר נחשוב כל כ"ז האותיות של האל"ף ב"ת יחד עם ה' אותיות מנצפ"ך הסופיות, ונכניס אותן במקומן בתוך האל"ף ב"ת, שאז לפני האות מ' ישנן י"ג אותיות הראשונות מצד ימין: א, ב, ג, ד, ה, ו, ז, ח, ט, י, כ, ל, ואחרי האות מ' ישנן י"ג אותיות מצד שמאל: ס, נ, ס, ע, פ, פ, צ, צ, ק, ר, ש, ת. נמצא כי האות מ' היא האות הי"ד שהיא ממש באמצע בין כל האותיות.

נקדים עוד מאמר המדרש (ב"ר א-א): "התורה אומרת אני הייתי כלי אומנתו של הקב"ה... היה הקב"ה מביט בתורה ובורא את העולם, והתורה אמרה בראשית ברא אלקים, ואין ראשית אלא תורה". וכן מבואר בזוהר הקדוש (פרשת תרומה קסא): "זכאין אינון כל אינון דמשתדלי באורייתא, בגין דכד ברא קוב"ה עלמא אסתכל בה באורייתא וברא עלמא". פירוש, אשרי כל אלו העוסקים בתורה, לפי שכשברא הקב"ה את העולם, הסתכל בתורה וברא את העולם. נמצינו למדים מזה שהקב"ה ברא את העולם בכ"ז אותיות התורה.

מעתה אמינא מילתא חדתא בדחילו ורחימו, כי כאשר הקב"ה מתגלה בעולם בלי שום הסתר פנים, לתת שכר טוב לצדיקים ועונש לרשעים, אז הוא מתגלה בחותמו שהוא ג' אותיות אמ"ת, אולם כשיש הסתר פנים בזמן הגלות שדרך רשעים צלחה אז האמת מוסתרת בעולם, עד שמגיע הזמן שתתגלה כמו שכתוב "אמת מארץ תצמח".

נמצא כי בזמן שיש הסתר פנים בגלות שאז ג' אותיות אמ"ת מוסתרות, מתגלה הקב"ה בעולם על ידי כ"ד האותיות שבאל"ף ב"ת המפוזרות בין ג' אותיות אמ"ת, והן מתחלקות באופן זה, י"ב אותיות נמצאות מימין בין האות א' ובין האות מ', שהן אותיות ב' ג' ד' ה' ו' ז' ח' ט' י' כ' ל', וכן נמצאות י"ב אותיות משמאל בין האות מ' ובין האות ת', שהן אותיות ס' נ' ה' ע' פ' צ' ק' ר' ש'.

ויש לומר בזה פרפרת נאה על פי מה שנתבאר, כי לעתיד לבוא ביום שכולו שבת יתגלה האור של כ"ד קישוטי כלה בסוד הכתוב "ושמתי כד-כד שמשותיך". וזהו רמז הכתוב על הגאולה העתידה (ישעיה נט-כ): "ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב

חותמו של הקב"ה הוא ג' אותיות אמ"ת כשהוא מתגלה בעולם במדת אמיתתו לתת שכר לצדיקים ועונש לרשעים

בזמן של הסתר פנים בגלות מתגלה הקב"ה בעולם על ידי שאר כ"ד אותיות המפוזרות בין ג' אותיות אמ"ת

כ"ד אותיות מתחלקות לי"ב אותיות מימין בין האות א' והאות מ' וי"ב אותיות משמאל בין האות מ' והאות ת'

תכלית העסק בתורה שנקראת אמ"ת לקשט את השכינה בכ"ד קישוטי כלה להאיר גם לכ"ד אותיות של הסתר פנים

כ"ד זוהמות הנחש. וזהו שרמזו לנו חכמינו ז"ל בגמרא (סנהדרין קב): "אין לך כל פורענות ופורענות שבאה לעולם, שאין בה אחד מעשרים וארבעה בהכרע ליטרא של עגל הראשון... אמר רבי חנינא לאחר עשרים וארבעה דורות נגבה פסוק זה". ופירש רש"י בימי צדקיה שחבר הבית אחרי כ"ד דורות מחטא העגל, ולפי האמור היה זה מדה כנגד מדה, לפי שבחטא העגל חזרו כ"ד זוהמות הנחש שקלקלו את כ"ד קישוטי הכלה מצד הקדושה.

על פי האמור הוא מוסיף לבאר הרמז במצות פרה אדומה שהיתה כפרה על חטא העגל, כמו שמביא רש"י (במדבר יט-כב) בשם רבי משה הדרשן: "משל לבן שפחה שטינף פלטיין של מלך, אמרו תבוא אמו ותקנה הצואה, כך תבוא פרה ותכפר על העגל". לכן נאמר בה (שם): "וכל אשר יגע ב'ו' ה'טמא" ראשי תיבות ואיב"ה, לרמז שפרה אדומה באה לכפר על כ"ד זוהמות של הנחש שחזרו בחטא העגל.

בדרך זו מבאר ה"מגלה עמוקות" ענין קדושת השבת שנקראת (בבא קמא לב): "שבת כלה מלכתא", ולכן צריך לתקן את הכלה בכ"ד קישוטי כלה, על ידי לימוד כ"ד פרקים שיש במשניות מסכת שבת, ח' פרקים בכל סעודה מ' סעודות השבת. וזהו רמז הפסוק (שמות לא-טז): "ו'שמרו בני ישראל את השבת" ראשי תיבות ויבא"ה, בגימטריא כ"ד קישוטי כלה שנתן הקב"ה לחוה בסוד "ויבא"ה אל האדם", אלו תוכן דבריו הקדושים.

אלא שעתה מוטלת עלינו חובת הביאור מה שנתקשיתי רבות בשנים, מהו ענין המספר של כ"ד קישוטי כלה לא פחות ולא יותר, כי הן אמת שכבר הבאנו בשם האריז"ל שהם כנגד כ"ד צירופים שיש בשם אדנ"י, אבל גם זה צריך ביאור מהי המשמעות המספר של כ"ד קישוטים דוקא.

כ"ד קישוטי כלה מגלים את ההסתר פנים בכ"ד אותיות המפוזרות בין אותיות אמ"ת

רחש לבי דבר טוב לבאר ענין כ"ד קישוטי הכלה, על פי מה ששנינו בגמרא (שבת נה): "חותמו

קישוטי הכלה אחרי שהנחש הקדמוני קלקל אותם, ובכן המסע הראשון היה אצל ג' האבות וד' האמהות שהיו גלגולם ותיקונם של אדם וחוה, אשר בגודל קדושתם תיקנו את הפגם של כ"ד קישוטי הכלה מכ"ד הטומאות של הנחש הקדמוני.

אולם בחטא מכירת יוסף חזרו כ"ד זוהמות הנחש בבחינת ואיב"ה, ונרמז בפסוק (בראשית מב-יח): "ויאמר אליהם יוסף ב'יום השלישי" ראשי תיבות ואיב"ה. וזהו שאמר יוסף לאחיו (שם ט): "מרגלים אתם לראות את ערות הארץ באתם". רמז להם בכך שבמכירתו למצרים גרמו להחזיר כ"ד זוהמות הנחש, כמו שעשו המרגלים על ידי שדיברו לשון הרע על ארץ ישראל, ונרמז בעונש שהטיל עליהם הקב"ה (במדבר יד-לב): "ויפגריכם אתם י'פלו ב'מדבר הזה" ראשי תיבות ואיב"ה.

לכן כדי לזכך את כ"ד זוהמות של הנחש ירדו ישראל לגלות מצרים, וכשיצאו ממצרים ועמדו על הר סיני לקבל את התורה פסקה מהם זוהמות הנחש, כמבואר בגמרא (שבת קמו): "בשעה שבא נחש על חוה הטיל בה זוהמא, ישראל שעמדו על הר סיני פסקה זוהמתן", ואז חידש להם הקב"ה שוב את כ"ד קישוטי כלה בנתינת שני הלוחות.

והנה שנינו בגמרא (נדרים לח). שכל לוח היה אורכו ו' טפחים ורוחבו ו' טפחים, וכאשר נצרף האורך עם הרוחב הרי הם י"ב טפחים לכל לוח, נמצא כי בשני הלוחות יחד היו כ"ד טפחים, כדי לרמז על כ"ד קישוטי הכלה שביטלו את כ"ד זוהמות הנחש. וזהו רמז הכתוב (שמות לב-טו): "ויפן וירד משה מן ההר ושני לוחות העדות בידו לוחות כתובים משני עבריהם מז"ה ומז"ה הם כתובים", שכן ב' פעמים ז"ה בגימטריא כ"ד קישוטי כלה.

כ"ד פרקים במסכת שבת כנגד כ"ד קישוטי כלה

ה"מגלה עמוקות" מוסיף לגלות לנו, כי אחר כך על ידי חטא העגל ושבירת הלוחות חזרו שוב

לכן בכח התורה של יעקב הצליח להאיר גם את ההסתר פנים שיצר עשו שהוא הנחש בכ"ד האותיות. וזהו שאמר עשו **"ועקבני זה פעמיים"**, שביטל את ההסתר פנים בב' פעמים ז"ה, שהן י"ב אותיות מימין וי"ב אותיות משמאל.

בשבת קודש מאירות כל כ"ז האותיות על ידי כ"ד קישוטי כלה

בדרך המלך נלך לבאר בזה דברי מרן האריז"ל, כי בשבת קודש מתגלים כ"ד קישוטי כלה, ולכן יש במסכת שבת כ"ד פרקים, על פי מאמר הזוהר הקדוש (פרשת יתרו פח:): **"מהו שבת, שמא דקוב"ה שמא דאיהו שלים מכל סטרוי"**. פירוש, שבת היא שמו של הקב"ה, שהוא שלם מכל הצדדים. ופירש ה"בני יששכר" (מאמרי השבתות מאמר א אות א) הכוונה בזה:

"נראה לי לפרש, דהנה כ"ז אתון דאורייתא הם, ובכל אות יש בו חיות מן שם הנכבד הוי"ה ברוך הוא, ואם כן בכ"ז אותיות הם כח כ"ז הוי"ה בגימטריא שב"ת". וזהו שיש לפרש, מהו שבת, שמא דקודשא בריך הוא שמא דאיהו שלים מכל סטרוי, דהיינו מכל צד הכ"ז אתון, שבהם ברא הקדוש ברוך הוא את העולמות בכח שמו יתברך המתפשט בהם".

נמצא לפי זה כי בשבת קודש מתגלים האורות של כל כ"ז אותיות התורה על ידי כ"ז שמות הוי"ה בגימטריא שב"ת, והענין בזה כי שבת היא מעין עולם הבא שכל כוחות הרע יתבטלו מן העולם, כמו שאנו אומרים (בתפלת "עלינו לשבח"): **"והאלילים כרות יכרתון לתקן עולם במלכות שדי"**.

וכן בשבת קודש מבואר בזוהר הקדוש (פרשת תרומה קלה): **"כד עייל שבָּתָא אִיהִי אֲתִיחַדַּת וְאַתְּפָרְשֵׁת מִסְטָרָא אַחְרָא, וְכָל דִּינֵין מִתְעַבְרִין מִיָּנָה, וְאִיהִי אֲשֶׁתְּאֶרֶת בְּיָחוּדָא דְנִהִירוּ קְדִישָׁא"**. פירוש, כשנכנסת השבת השכינה הקדושה מתייחדת ונפרדת מהסטרא אחרא, ולכן גם כ"ד אבות נזיקין המתנגדים לכ"ד קישוטי כלה מתבטלים, ומתגלה הקב"ה שחותמו אמ"ת בתוך שאר כ"ד אותיות מעין מה שיתגלה בגאולה העתידה במלוא הודו והדרו במהרה בימינו אמן.

על פי האמור יפתח לנו פתח להבין גם כן מה שהבאנו בשם ה"מגלה עמוקות", כי בשעת מתן תורה נתן לנו הקב"ה את שני הלוחות, שכל אחד מהם היה אורכו ו' טפחים ורוחבו ו' טפחים שהם י"ב טפחים, נמצא כי בשני הלוחות יחד היו כ"ד טפחים כנגד כ"ד קישוטי כלה. וזהו רמז הכתוב: **"ויפן וירד משה מן ההר ושני לוחות העדות בידו לוחות כתובים משני עבריהם מז"ה ומז"ה הם כתובים"**, ב' פעמים ז"ה בגימטריא כ"ד קישוטי כלה. ולפי המבואר הרי זה עולה בקנה אחד עם כ"ד האותיות המפוזרות בין ג' אותיות אמ"ת, המתחלקות לי"ב אותיות מימין מול י"ב אותיות משמאל, שהן נמתקות על ידי עסק התורה שנקראת אמ"ת.

מעתה יאירו עינינו וישמח לבנו להבין הענין שהתורה הנקראת אמ"ת אמרה תחילה להקב"ה על בריאת האדם **"אל יברא שכולו שקרים"**, שהרי בארץ אין הקב"ה מתגלה תמיד בחותם האמת, כי בזמן של הסתר פנים מתגלה רק על ידי כ"ד אותיות המפוזרות בין אותיות אמ"ת, לכן השליך הקב"ה אמת ארצה, לרמז שעתיד הקב"ה לתת לישראל את התורה שיש בה כ"ד קישוטי כלה, כי בזכות העסק בתורה שנקראת בג' אותיות אמ"ת, יזכו לקטט בה גם את כ"ד האותיות כדי לגלות את האור הגנוז בתוך ההסתר פנים.

מה נפלא להבין בזה מה שאמר עשו הרשע ליצחק אביו, כשנודע לו שיעקב לקח ממנו את הברכות שחפץ עשו להשיג בשקריו (בראשית כז-ל): **"ויאמר הכי קרא שמו יעקב ויעקבני זה פעמיים"**. הענין בזה כי יעקב אבינו נקרא אמת, כמו שכתוב (מִיכָה ז-כ): **"תתן אמת ליעקב"**, ומבואר בזוהר הקדוש (פרשת ויצא קמו): כי יעקב אבינו הוא עמוד התורה שנקראת אמת.

ואילו עשו הוא הנחש הקדמוני כמו שפירשו בתרגום אונקלוס ובתרגום יונתן מה שכתוב (בראשית כה-כז): **"ויהי עשו איש יודע ציד, והוה עשו גבר נחשירכן"**. והביא השל"ה הקדוש (פרשת תולדות תורה אור אות ד) בשם ספר "ציוני" למקובל האלקי רבי מנחם ציוני, כי **נחש-ירכן** הוא אותיות **נחש ירכן**, לרמז שעל הירך של עשו היה חקוק נחש משום שהיה מהשורש של הנחש הקדמוני,

נאם הוי"ה", עולה בגימטריא אלף של"ד כמספר כ"ד אותיות המפוזרות בין ג' אותיות אמ"ת, שהן ב' ג' ד' ה' ו' ז' ח' ט' י' כ' ל' מ' נ' ס' ע' פ' צ' ק' ר' ש' בגימטריא גם כן אלף של"ד.

"ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד" כ"ד אותיות כנגד כ"ד קישוטי כלה

ויש להוסיף בענין זה עוד רמז נפלא, על פי מה שכתב המקובל האלקי רבי שמעון לביא בפירושו "כתם פז" על הזוהר הקדוש (פרשת בראשית מט.), כי בכל יום בקריאת שמע שחרית וערבית אנחנו מקשטים את הכלה שהיא השכינה הקדושה: **"בסוד היחוד בכ"ד אותיות של ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד, הוא סוד ושמתי כ"ד כ"ד שמשותיך, כ"ד בשחרית כ"ד בערבית"**.

ועתה בא וראה דבר פלא, כי כ"ד אותיות של ברוך ש"ם כבו"ד מלכותו לעולם ועד" שהן כ"ד קישוטי כלה עולות בגימטריא אלף שני"ח, והרי הן בדיקו בגימטריא של כ"ד אותיות המפוזרות בין אותיות אמ"ת עם הוספת כ"ד כמספר כ"ד קישוטי כלה, הא כיצד, כ"ד האותיות שבין אותיות אמ"ת הן, ב' ג' ד' ה' ו' ז' ח' ט' י' כ' ל' מ' נ' ס' ע' פ' צ' ק' ר' ש' בגימטריא אלף של"ד כאמור, ועם כ"ד האותיות עצמן שהן כ"ד קישוטי כלה, הרי הן עולות אלף שני"ח.

ויש לומר שעל ענין נפלא זה רמז החכם מכל אדם באומרו (קהל ת-ד): **"זה לעומת זה עשה האלקים"**. כי בזמן של הסתר פנים כאשר שם אלקים שהוא מדת הדין שולט בעולם, אז הוא בבחינת **"זה לעומת זה"**, כי ההנהגה היא על ידי ב' פעמים ז"ה שהם ב' פעמים י"ב אותיות מימין וי"ב אותיות משמאל.

מעתה יש לומר כי מטעם זה התורה שנקראת אמ"ת יש בה כ"ד קישוטי כלה, כי על ידי העסק בתורה שנברא בה העולם, זוכים לגלות גם את האור המוסתר בתוך כ"ד אותיות המפוזרות בין אותיות אמ"ת, והם קישוטי כלה שהיא השכינה הקדושה, שיש לה נחת רוח גדולה כשאנו מגלים את האמת, גם בתוך כ"ד אותיות שהן בבחינת הסתר פנים, על ידי שאנו מאמינים באמונה שלימה ואומרים על כל צרה וצוקה **"גם זו לטובה"**.

תודתנו וברכתנו נתונות לאלו שנדבו את הוצאת הגליון לזיכוי אחינו בני ישראל

משפחת מהרב הי"ו - לעילוי נשמת אמם האשה החשובה מרת לאה בת וירג'ני ע"ה

להורדת המאמרים shvilei.com
לקבלת המאמרים באימייל: mamarim@shvileipinchas.com